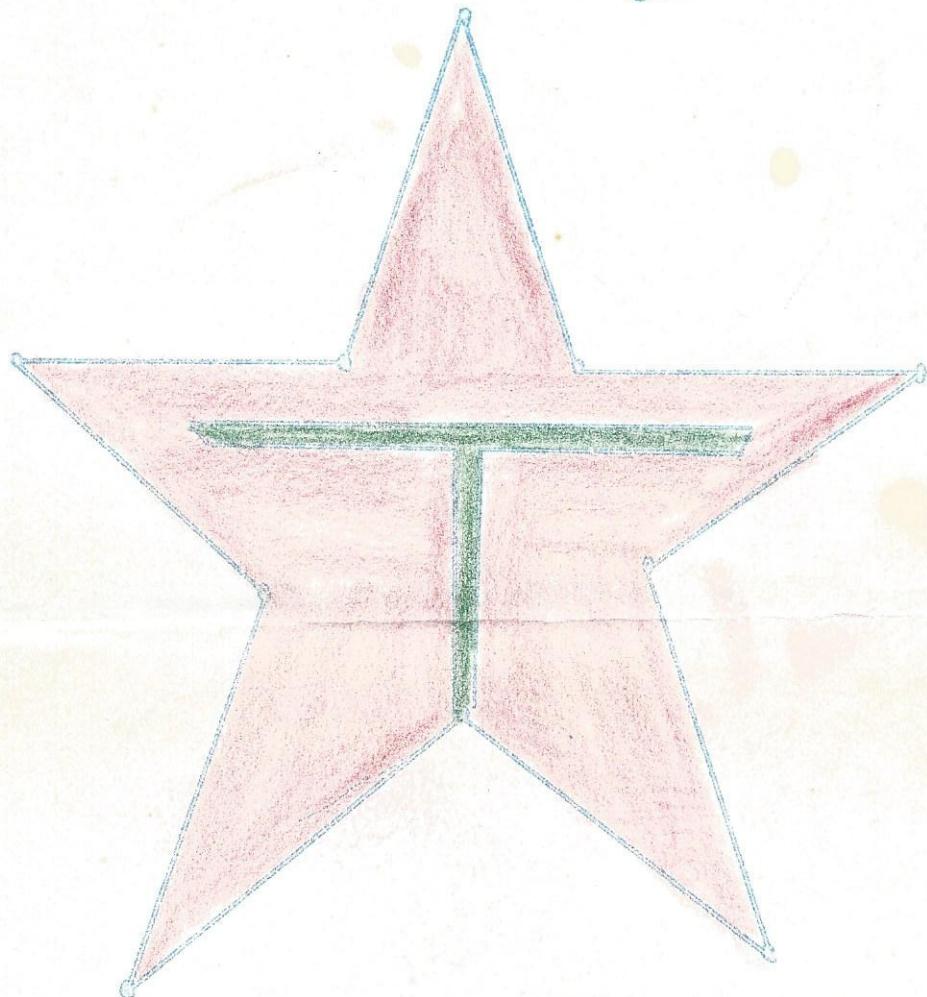


"den Røde stjerne"



ORGAN FOR BESETNINGEN M/T TEKACO BOGOTA.

APRIL 1970 1. ÅRGANG.

DETTE NUMMER: BARE ÖVERRASKELSER.

Åre tekniske vanskeligheter fortsetter, og dermed blir det sparsomt med
arvene i dette nummeret, men det vil bli rettet på en gang i fremtiden.

DETTE NUMMERET HAR FRANSK ÅPNING.
(ÅPNES FRA SIDEN)

DEN RØDE STJERNE.

DEN RØDE STJERNE er et upolitisk, uavhengig organ for besetningen M/T Texaco Bogota.

Ansvarlig redaktør og trykker: Telegrafist Arne Eliassen.

Ansvarlig teknisk konsulent: 1.styrmann Einar Sæbøstad.

Trykt i rotasjon og sprit i Radiostasjonen M/T Texaco Bogota.

Medarbeidere: De som gider å levere inn stoff. (Og de er det ikke mange av)

Månedens leder:

I forrige nummer ble det skrevet at man skulle forske å få ut et påskenummer. Som de fleste har oppdaget ble det ikke noe av dette. Grunnen er staffmangel. Kan det virkelig være så vanskelig å sette seg ned å skrive noen ord? Dersom avisen fortsatt skal komme ut, i alle fall en gang i måneden, må det mer stoff til. Man skal ikke vente at 3 - 4 mann skal skrive hele avisen. I skrive en liten artikkel skulle ikke ta så fryktelig lang tid. Så la oss nå håpe på en spontan rekkjon på denne oppfordringen i dagens leder, og la stoffet strømme inn i redaksjonen. På forhånd takk.

Red.

Vi spør avisen med en histerie fra virkelighetens:

FANTASTISK OPPFINDELSE AV KOKKESEN

Om formiddagen den 10/3 drev kokken og svettet og strevet ute i byssa med å lage noe som kaltes Rispudding. Lite ante han at det han holdt på å lage skulle gjøre ham verdensberømt. Det viste seg nemlig når han var ferdig, at det han hadde laget ble et nytt universalstoff som kan brukes til nesten alt mulig. Resultatet så slik ut: En gulbrun blokk med enkelte gule flekker. De gule flakkene viste seg senere å være revet sitronskall. Blokken var spiselig, men dog steinhard, så man måtte bruke hammer og meisel og så an passende stykker.

Stoffet ble straks sendt ut til forskjellige firmaer vi tenkte hadde bruk for oppdagelsen, og vi bringer her noen kommentarer fra endel av dem:

A/S Steinkjerhus: Dette var jamen et stoff midt i blinken for oss. Ved siden av at det er ypperlig å bruke til grunnmurer, viser det seg at det har enestiene isolasjonsverne, er varmebestandig og billig. Vi har bygget et prøvehus av Kokkolitt, og det har overskredet alle forhåpninger. Grunn- og brannmuren er bygget av Kokkolitt, ved siden av at det også har blitt brukt som isolasjonsmateriale i veggene, samt til peisen. Vi har allerede nå en fantastisk føresparsel etter hus bygget av Kokkolitt. Vi takker Dem så meget for at vi får lov å bruke Deres patent.

Det Norske Forsvar: Endelig har det kommet det vi har ventet på så lenge. Det er av den eterste betydning at vi får lov til å bruke Deres patent i fremtiden, idet vi har et godt, ja ypperlig, nærkampvåpen i det. Det er et fremragende slagvåpen, og har da attpå til den fordel at det kan spises etterpå, noe som vil si at vi kan kutte ut kantiner og spisebrakker, og heller la mannskapene få en ekstra Kokkolittskille i stedet. Vi sender våre beste gratulasjoner til oppfinneren. Forts. neste side.

KOKKOLITT.....forts.

Det Norske Skøyteforbund: Ja, dette var sannelig noe av det mest positive vi har fått på lenge. Nå har vi da endelig fått et materiale til å lage scienspaller av som virkelig er midt i blinken. For har vi alltid vært plaget med at løperne klager over at de får ødelegt stålet i skøytenes sine når de går opp på pallen, men det blir det slutt på nå. Kokkolitt har den gode egenskap, at når en løper trår opp på den, er den akkurat myk nok til å gi ettervunder skøytenes, slik at løperen står med støtt, uten at det går ut over skøytestålet. Når så løperen stiger ned fra pallen igjen, retter markene seg opp igjen, og pallen er like fin. Det er litt av et forsprang De har skaffet oss foran våre utenlandske konkurrenter nå. Takk for det.

Scandinavian Airlines System (SAS): Et virkelig flott produkt. Vi har lenge vært plaget med å ikke ha nok hangarlass til flyene våre, fordi det har følt for dyrt med de materialene vi har trengt. De må nemlig godkjennes av Det Internasjonale Flysikringsforbund, og har bare godtatt disse dyre stålkonstruksjonene. Vi la frem for dem en blick Kokkolitt for å vise dem hvordan vi kunne få billigere hangarer av et bedre stoff, og det ble straks godkjent. Vi planlegger å starte byggingen av den første hangaren i løpet av de nærmeste to måneder, men dette vil vi gi nærmere beskjed om siden, idet vi gjerne vil ha Dem til å nedlegge grunnblokken.

Norske Kokkers Mesterlaug: Grusom, forferdelig pudding. Sender Dem herved laugets "Kokebok for nybegynnere", da De ser ut til å trenge den.

Red's. ann: Som alle vet, var Kokken en tur til Norge i forrige måned. På denne turen la han ned grunnblokken til en av de største hangarene i verden, som nå er under oppføring på Fornebu i Oslo.

Stuerten her dessuten henvendt seg til redaksjonen. Han mener at da han hadde skrevet menylisten for den dagen Kokkolitt ble skapt, har han enerett til salgsrettighetene. Om ikke Kokken vil godta dette, engasjerer Stuerten fantomjuristen Grosses Grusom til å føre rettsaken mot Kokken. Han vil dessuten ha forandret navnet til Bjerkanitt eller eventuelt, om de to skulle komme til forlik om å dele 50-50, Stuckokk. Han har også satt opp firmaets slagord som lyder slik: Bjerkanitt, sterkere enn granitt. Eller eventuelt: Kjøp et tonn Stuckokk, da har du nok. Vi får håpe at de to kamphander kommer til forlik.

Annonse:

STILLING SØKES.

1 stk. lugarmann, god og rund, søker stilling som "sleeping partner."

Bill nrk. "Godt Søvehjerte"

+++++

If your girl frind won't take it lying down.....stand up to her!

Girls, like nations, are dividing into groups.....
the haves and the have nots....

I just love females.....all who will let me!

"Your ring hurts"
"Ring, hell....that's my wrist watch!"

Å R E T S B S K E R:

Fra Byssa's Forlag finner vi en nydelig liten kokebok, innbundet i fiskeskinn. Den verdensberømte kinakokk (1.95 over havet ved flø sjø) Mac Tse Wang er forfatter av makkverket. Blant rettene har vi merket oss "Stekte haifinner i Arsenikklaus". Dette må være en delikatesse for brysomme svigermødre. Boken er trykt på matpapir fra Bjerkan's papirmølle. I sin vakre innbinding vil den komme til å bli en pryd for den mest kreane bokhylle. Boken kan nesten sies å være uunværlig for enhver potensiell giftmorder.

Da vi for noen tid siden passerte Ekvator, la par- og sengehestene Grøsse Granaas og Tørs Johansen siste hånd på sitt orgasmiske verk "Seksuallivet syd for Ekvator" (med undertittel "Slik vi opplevde det") Også denne bok er kommet ut på "Byssa"s forlag. Vår mening er at forlagsjefen, herr Bjerkan, i dette tilfelle har vært slippendt med sensuren. Bl.a. vil vi nevne de orgier som beskrives i kapitlet "Watteliv i Penang". Hvis ikke dette må klassifiseres som groveste form for pornografi, - så vet ikke vi. Boken er trykt i vaskeriet (uten at emusset er blitt fjernet) på toilettpapir. Innbundet i Durex glidepapp. Bør leses bak lukkede dører og oppbevares under hodeputa.

På Vinmonopolets eget forlag kommer den kjente og store (110 kg) globetrotter A. Sveen med en liten biografisk reiseskildring under navnet "Fra Pol til Pol". Forfatteren forteller på en fengslende måte om sine ofte besværlige reiser mellom de forskjellige Vinmonopol i Norges land. I en glimrende konklusjon kommer han fram til at hverken Peary, Scott eller Amundsen behovde å sta i Polka. Noe som imidlertid nutidens tapre polfarere ofte må finne seg i. Boken er trykt i Kjettingkassa på papir levert av A/S Borregaard. Papiret er dynket i plankesaft fra samme bedrift, og bør således ikke innhaleres av avholdsfanatikere. Anbefales forsiktig på det fuktigste.

Den engelske overklassen er rystet over at soaitatsludderet Christine Keeler nu har bestemt seg for å offentliggjøre sine memoarer. Boka kommer til å hete "My life under the Tories". "Daily Mirror" mener at det må ha skjedd mange storpolitiske sammenstøt i Keelerkanalen. Vi insteser boken med stor og kåt forventning.

Vår hjulbente lille venn borte i styrbords maskinromsgang, Grøsse Grønnon, som har vært hjemme i Trondheim før å hilse på sitt stolte avkom, Lille Grøsse, har benyttet seg av anledningen til å gjøre et litterært oppkast på bokmarkedet. Boken kommer ut på Maskinsjefens Forlag, og er trykt på maskinpapir, innbundet i Klingertipakning. Under tittelen "Barndomsminner fra Balbuveien" gir forfatteren oss et innblikk i sine vanskelige oppvekstår i slummen ute på Strindheim. Boken er nærmest å betrakte som et barneeventyr med et visst psykologisk tilsnitt. Den kan forresten også betraktes som et forsvarsskrift. Det er tydelig at forfatteren her gjør et forsøk på å få leserne til å forstå grunnen til at han er blitt så grusom. Hvorvidt dette lykkes er opp til hver enkelt leseres godvilje.

EX LIBRIS.

DEY RØDE STJERNE.

MUSIKK FOR AULE!

For å ha det siste først denne gong, så har det høndt nye på musikkfronten siden sist. Kjell Bekkeliund har begynt å komme til krefter igjen etter sitt lille neddip under konserten i Aulaen i Oslo. Han har nå ferresten gått over til kontaktlinser, for, som han selv sier, å få bedre kontakt med ritt publikum.

Søstrene Bjørklund har så endtt begynt å spire igjen. Dette har sikkert forbindelse med deres nye superstereoefoniske innspillingen av to LP'er. Den ene har tittelen "Fra Hvite Nåke Til Månen Bakom Fjellene Utan Apollo", og "Våren Av Grieg i F-dur". Som sagt så spiser jo bjørken om våren, så dette har hok gitt de gode søstrene en egen giv.

På over til musikk ombord: Det er rent skremmende å se hvor mange beat-fans vi har fått. Det er hårreisende i dobbelt forstand. Vi har også fått vår egen beat-gruppe med det klingende navn "The Rolling Sheep" med 2 - 3 medlemmer (alt etter forholdene) Vi hadde førleden dag en samtale med lederen for gruppen, The Missing Big Sheep, som han liker å kalte seg. Dapenavnet har vi lovet å holde tett med, og dessuten vil det gå ut over triveselen ombord om det ble kjent. På spørsmål om hvordan gruppen kom i stand, svarte han at han fikk idéen i Avermouth før en tid tilbake, der han hadde en soloferjemelrose av bl.a. NO GL, NO VIN, NO DRAM. Det ble en stormende suksess, og i mangel av scenes, brukte han en stol, som, etter egne uttalelser, gjorde nyttefullt ut. Han fremførte også diverse malodier fra Sound of Music. Etgen derpå gikk han igang med innspillingen av "Oh Help, I Have Carpenters", "Just Crawling In The Rain" samt evergreenmelodien "Aldri På En Sondag". Alle disse lås på gruppens nye LP innspilt på platemerket Texacokk. LP'en har navn er "She And He - Me And She, From The Top Of The Table".

Til sist idag nevnes Gluntangs "Gi meg ditt svar", som etter vår mening er gitar nok.

OSKEL EINAR.

Etter at avisen gikk i trykket, har vi uferdig osse at The Missing Big Sheep har mistet håret, og gruppen er dermed opplest. Men vi oppfører at en ny gruppe er født i Texacokk's platestudio. Vi har derfra hørt uaktiverte hyl i de sene nattetimer. Førleden natt ble det også observert unormal kraftig ristning i skottene, forårsaket av noen uhøygelige hyl, som minnet ikke så lite om en gris på plaktebenken. Person innspillingsjef Wang har en gris på lugaren, så ber han fjerne den snarest mulig. Det får da være grenser hukk til.

Red.

ANNONSE.

10 stykker Lydbåndkassaetter (Philips type) unntakspilte C 60 og C 90 samt 1 Philips Stereomikrofon tilvalgs. Priser etter avtale.
Interesserte bes henvises seg til styrmann jr. Einar Sæstad.

OBS! DENNE ANNONSEN ER ALTOGLIG MENT. ¶ OBS! DET ER INGEN SPØK!

Lundstrøm, Are

BLINDPASSASJEREN

Det var 14.30 i dag. I vinterdagen. Vi var alle på tur til Tønsberg. Fra Dr. Brænne.

Det var mye som tydet på at vi var blindpassasjerer her ombord. At det var minst to av dem, er helt sikkert. Høiest en det var en god del flere. Hvordan jeg kan vite det? For i si som min gamle kamerat og lærermeister, Sherlock Clementart. Ved studier i macken, viser knakje vi skal vi studere på styrbordssida i galleri, er jeg kommet over berisen i flang. Og den auverende døtkeiv. Jeg er, hadde det ikke på noen problem. En sonda forvalding fikk jeg det første hintet om sakken, da en av dem som skjuler den fornakkede seg, og det var hele rjenget av guttene satt og herte på. At ingen av de andre var ute til det, av vel ikke noe rart, for de har ikke den samme hjernen og evne til å tenke klart for meg. Njemnom utallige eventyr på begge sider av jerntappet (anonymt selvfolgelig) i kapasitet som meg skryter jo aldri. Det er under vir verdighet. Derfor resper jeg ikke til mitt virkelige havn, men benytter meg av et dekknavn som ingen kan finne ut av. Dette, et lite sidesprang, tilbake til rapporten: Jeg har lært meg å vurdere alle opplysninger, og straks sorterte ut de som er av verdi. Dette her var store salter, det kjente jeg straks. Det vedkommende plunjet ut ned var: "Dessa termomeinna e' frakta til greia! Det gikk med en gang opp for meg at her var det noe skummelt. Ifølge mannekapslista er det ikke noen tommermann ombord og vad hjelpt hjelp av bestikkelses hos de rette personer, fikk jeg vite at det ikke har vært noen siden november.

Jeg berørpet meg straks i min sosial vangliste. Fikk det ikke til med til Ingvarens hans. Og vennlig faktisk endel vanskeligheter, men da er "termomeinna", så det var tydelig det var flere enn en av dem. Den lyd som så at deresom det ikke er flere enn ti, så skulle jeg nok klare dem. Nok en det. Jeg kom ned til lugaren, og ble stående en stund utenfor i lytta, men jeg hørte ikke noe, men enn den forsiktigemann jeg er, tok jeg innen øjne meg at trykket derhintalet forsiktig nedlydant) og spante alle musklene. Så eksploderte jeg i handling. Jeg sparet dem opp, kastet meg oldtelenys inn, og slengte ivet en varselstrølle før jeg kom dem så at her var det bare å overflødig. Det samme gjortet det for meg. Jeg trakk nivått i tenker: "Et av svina til meg. Nå er det kvelden og kroken, til dem som ikke".

Ja, viknet en stund unna, og hadde vært der var vakt, men de hadde tatt seg tid til å posere en stund og at det skulle se ut som om jeg hadde snublet i den og besvint på den måten de lurte ikke meg. JEG, som har kjempet mot de sterkeste vingerterbandet i verden, gikk ikke alene. Men de hadde vært litt for raske av meg, de tommekammermann. De hadde ikke fått en øyeblikkelig blikk på at det var alle inn blant lugeringen etter der. I papirkorga lå det en masse tomme sløkser, og øksekogeret var fullt av snoiper. Det er beviser som det ikke gir an å bortforklare. En mann kan nemlig umulig greie å få i seg alt det der alone. Nå fikk jeg sentidig overs på hvorfor vedkommende mann satte ei livs så uhørvelige mengder mat. Han spiste det selvfolgelig ikke selv, men hurt det i ubevoktede øyeblikk med seg ned for å gi det til disse blindpassasjerene sine. Men nå er leken snart slutt, tankte jeg med meg selv. Jeg var selvfolgelig smart til å evnsløre ham da. forts.s. 7

S K R I K E T I N A T T E N. D E L 2. av Ottaro Cocinero de la Byssø

Resymé: Jeg sitter og ser på TV og slapper av, da jeg hører et fryktelig skrik utenfor døra mi. Jeg går og lukker opp, men det er ingen der. Jeg blir redd. I det samme som jeg hører skriket igjen, hører jeg en rasslende lyd bak meg, etterfulgt av et dunk idet noe falt i trappen.

Et skrik unnslapp meg idet jeg hvirvlet rundt. Det et eller annet som utstater skrikene, er kommet for å ta meg, tenker jeg. Men det var ingen grunn til å frykte det som kom bakfra, det så jeg med en gang. Det var bare den ønsen som hadde samlet seg på taket, som hadde rast ned. Et lettelsens sukk unnslapp meg. Det var ikke fritt for at hjertet hadde hoppet over et par slag, men nå begynte det så smått å slå normealt igjen. Men så var det disse skrikene. De hadde opphört igjen n., men hva var det som hadde forårsaket dem? Nå som jeg hadde blitt litt religere igjen, bestemte jeg meg for å undersøke dette nærmere. Jeg merket at jeg fremdeles sto på trappa, og sryndte meg derfor inn igjen. Der slo jeg meg opp en stiv drink, som jeg sendte ned på høykant. Det varmet godt, jeg hadde nemlig blitt ganske frossen den stunda jeg sto ute i den kalde snæsen. Jeg blandet meg en ny drink, og satte meg ned for å tenke. Det skriket lignet ikke på noe jeg hadde hørt før, det var i hvertfall sikkert. Men hva kunne det være da? Jeg satt lenge og funderte på dette. Til slutt fant jeg ut, at den eneste måten å finne ut av dette på, var å gi ut og forsøke å finne fram til den eller det som laget dem.

Etter å ha slengt i meg den siste slurken i glasset, reiste jeg meg og begynte å finne fram klarne jeg skulle ha på meg. Jeg fant ut at det beste ville vere en tykk god bukse og en islender. De gamle skinnstøvlene jeg brukte på jakt ble gode å ha de og. Ti minutter senere var jeg ferdig til å gå. Jeg kikket på klokka. Ti på to. Det var jo nidi på svarte natta. Jeg undersøkte om slirekniven satt som den skulle, og bega meg ived. Den kalde vinden blåste midt i ansiktet på meg og blindet meg fullstendig med det samme, men jeg bøyde hodet mot vinden, og gikk mot den plassen jeg sist harte skriket. Det var kommet en god del nysnø i løpet av kvelden, så jeg hadde ikke stort håp om å finne noen spor. Jeg lyste rundt meg med lommelykta jeg hadde tatt med, i håp om å finne noe. Det var en heller håpløs oppgave jeg hadde gått meg ut på, det fant jeg fort ut. Men jeg hadde ikke til hensikt å gi meg med en gang, det var i hvertfall sikkert.

Jeg kom inn i skogen som grenser opp mot tomta mi, og beveget meg sakte fremover. Lyskjegla fra lykta feide bortover trærne og buskene som sto og valet i vinden. Da fikk jeg plutselig øye på noe. Noen fordypninger i snæsen inn mellom et orekratt. Så ut som om det skulle ha vært en eller annen som hadde gitt gjennom deg. Jeg snek neg bortover, la meg på kne og undersøkte sporene nøyde i lyset fra lykta. De stammet fra et menneske, det var jeg ganske sikker på. Jeg rettet meg opp og lot lyskjeglen feie innover i krattet. Da stivnet jeg plutselig til. ET ELLER ANNET SMØG SEG INNTIL DET ENE BENET MITT.....

Ja nå blir det jamen spennende. Hva er det som smyger seg inntil benet, er det den skapningen som utstater hylene? Og hva med menneske-sporene, hvor passer de inn i bildet? Les neste nr! Overraskelsen vil bli stor!

BLINDPASSASJERER.....forts. fra side 5.

Nei, da er det mye lurere å vente til du kan ta ham på fersk gjerning, tenkte jeg.

Det viser seg nå at jeg desverre tok feil, for andre gang i mitt liv. (Første feilken var at jeg reiste til sjøs) Det er nemlig blitt en sammenstevgelse, det vil si at det er blitt flere med på å skjule dem. Sist lørdag hørte jeg nemlig 3 - 4 stykker som snakket om at de hadde tammermenn, så nå er det riktig blitt en storsak ut av det. Men bare vent. En vakker dag, når det passer meg, skal jeg nok få fram et oppgjør med dem, og da blir det i hvert fall ikke morro å være i deres buksar. det kan jeg love.

NYTT TRANSPORTMIDDEL.

Et transportmiddel som har vist seg nyttig i mange situasjoner er ambulansen.

Er du blakk og skal ombord?

Legg deg da hvor som helst.

(rennestein, veigraft etc.etc.)

Ambulansen vil da etter alt å dømme plukke deg opp og kjøre deg ombord.

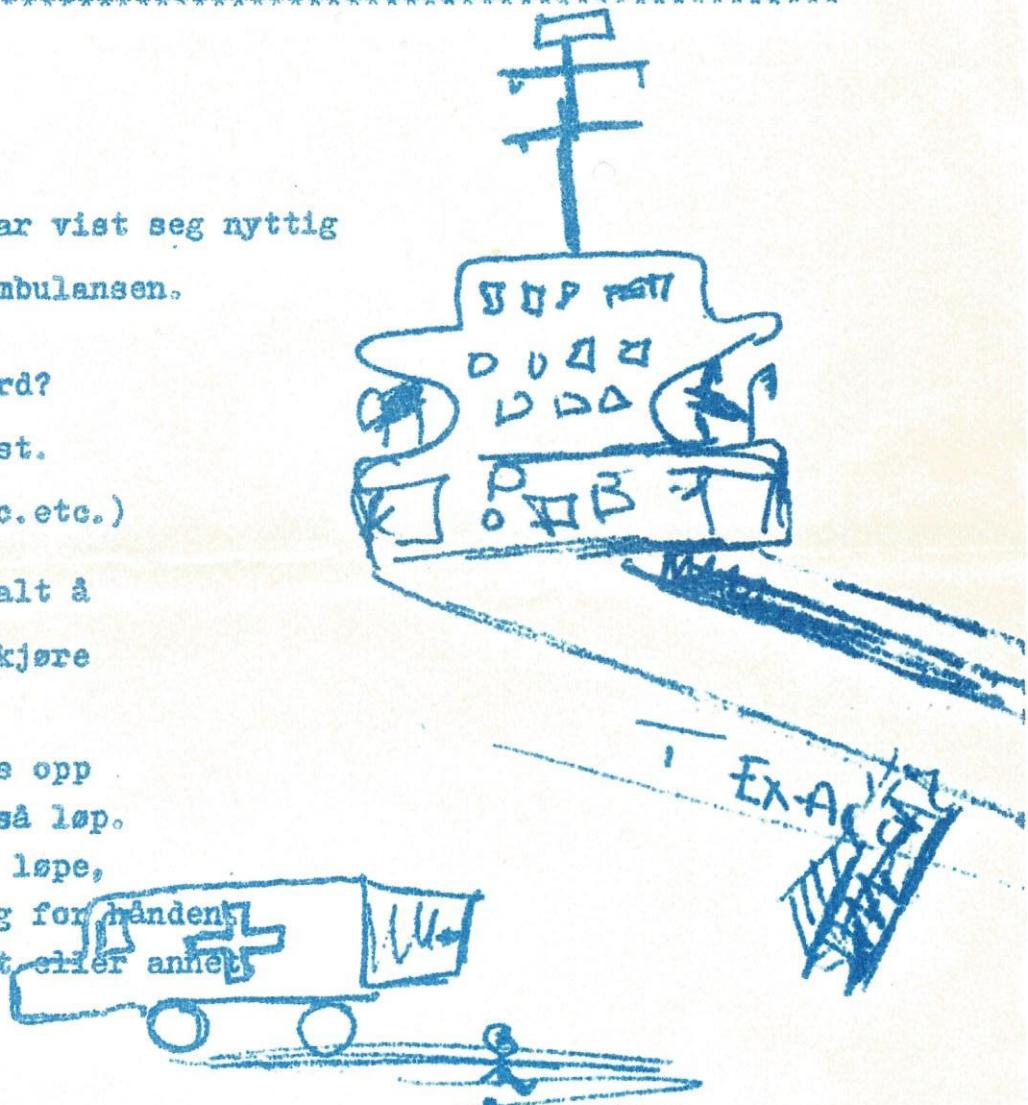
Skulle en politibil dukke opp i stedet for ambulansen, så løp.

Er du ikke i stand til å løpe,

så ha en god unnskyldning for hånden!

F.eks. at du har mistet et eller annet ellers noe i den dur.

Lykke til.

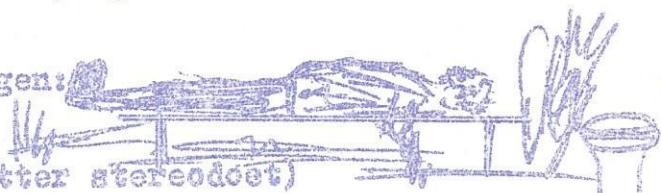


Situasjonsbilde fra Avonmouth
mars 1970.

KJEMPEOPPFINNELSER AV GRØSSE GRUSOM!
Årets store sensasjon, nest etter stereodeet.

Oppfinneren Grøsse Grusom har kommet med enda en del fantastiske oppfinnelser. For tiden holder han på med utprøvingen av en ny type feltseng. Den kan spennes fast på ryggen, og virker slik at dersom man f.eks. under en tur i land eller lignende, skulle falle i sinn på vei ombord, eller hvor som helst, vil feltsengen automatisk slå seg ut, og man vil da få et begagelig leie.

Grøsse Grusom under utprøvingen av sengen:

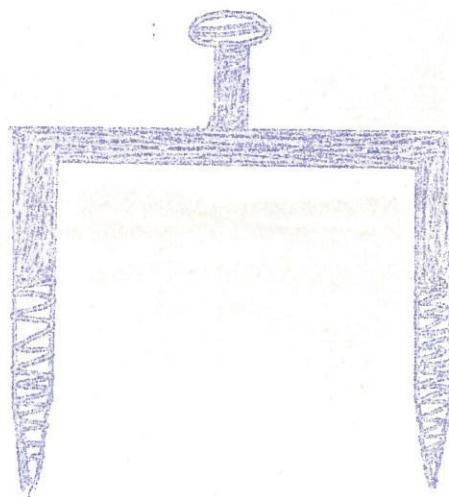


Så kommer vi til årets sensasjon: (nr 2 etter stereodeet)
Spesialskrue til ethvert formål:

Denne skruen er meget anvendbar i kroker, på hjørner etc.

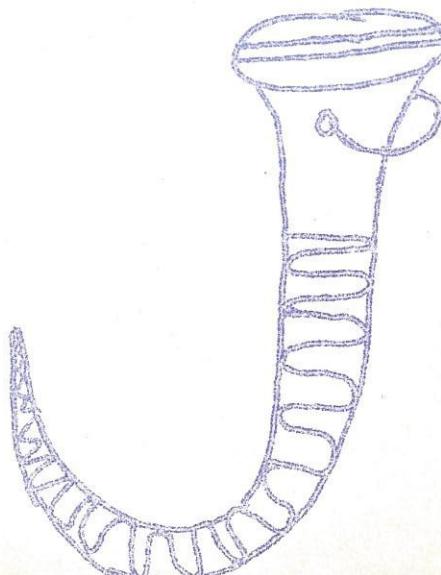
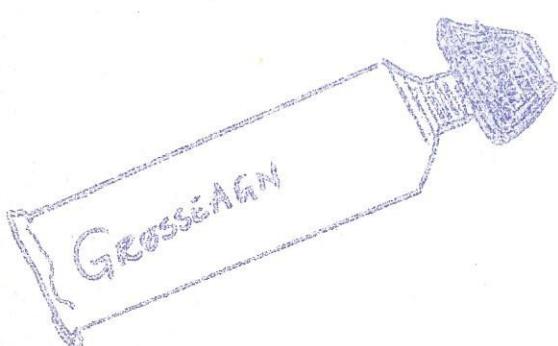


Skal De skru inn 2 eller flere skruer ved siden av hverandre, er denne løsningen meget praktisk.
1. premie i oppfinnerutstillingen i Brüssel.

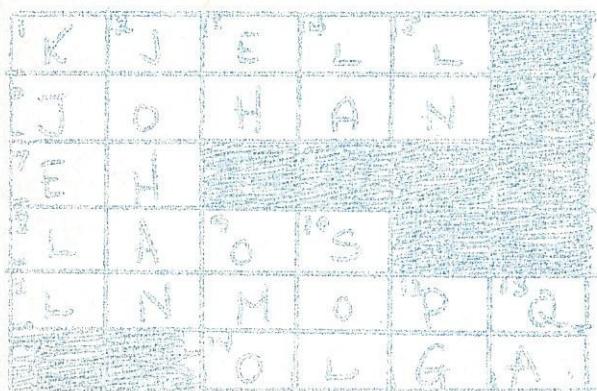


Her er skruen som fikk 1. premie på oppfinnerutstillingen i New York.
Den kan med hell benyttes som fiskekrok, da fisken må "skru" seg inn på kroken. Agnet, som føres på spesialtuber, smores i gjængene. Man starter helt ute på spissen og smarer oppover mot den tykke delen. Biskoen vil da begynne å spise i enden, og spiset seg skruende inn til den sitter for godt.

Skulle fisken begynne å spise i den andre enden, vil den skruspisse seg utover mot spissen. Etter denne operasjonen er den så utkjert at den som regel flyter opp, og kan tas med hov eller lignende redskap.



Kryssoordoppgaven i forrige nummer har vi ikke fått inn en eneste leesning på så vi i redaksjonen deler premien.
Her er leesningen:



Var det vanskelig? En del sylinder er der jo, men, man... .

Nytt kryssoord annet sted i avisen.
Håper på større oppslutning.

Takk.

Vi beklager at i leddrett var falt ut,
men sikkert kan skjønne i de beste familiene.

* * * * *

Averasen avkableneiden på side 7.

Under skipsets opphold i Karlskrona, Sverige, har vi fått høre at en av mannskapet har utprøvet en ny metode for gratis om bordkjøring.

Den går entrent ut på følgende (selvfølgelig med utallige variasjonsmuligheter for dem som har litt smak i hodet)

Finn deg en type i nærmeste bude. Spander på henne hele kvelden. Spot om hun vil være med ombord. Sverret er forhåpentlig "ja".

Ta henne med til nærmeste taxiholdeplass. Finn en fyr med en hamburger, patiss eller lignende, og med en elegant bevegelse gjør du slik at fyren smiser senap, ketchup eller noe i den dur, på jakken din. Anklag taxi-stasjonen for at det var deres skyld, og tror med å tilkalle politiet. Kjører de deg ombord gratis, dropper du hele politiaffaren, nekter de, vent til politiet kommer, i de aller fleste tilfeller tilbyr politiet seg å kjøre deg ombord.

Oppdager du at pikken er forsvunnet i virvaret, ta deg ikke nar av dette, det var enlig det beste som kunne hende. Førstek aldri å ta henne med i politibilen. Det kan få alvorlige konsekvenser.

Med vår forestående ankomst til Sardinia, lurer vi på hva neste trekt vil bli i denne populære sporten. Ved årets slutt håper vi på å kunne utgi en bok om smarte måter å få gratis skyss ombord.

Ikke gi dere gutter. Det finnes tusener av muligheter.

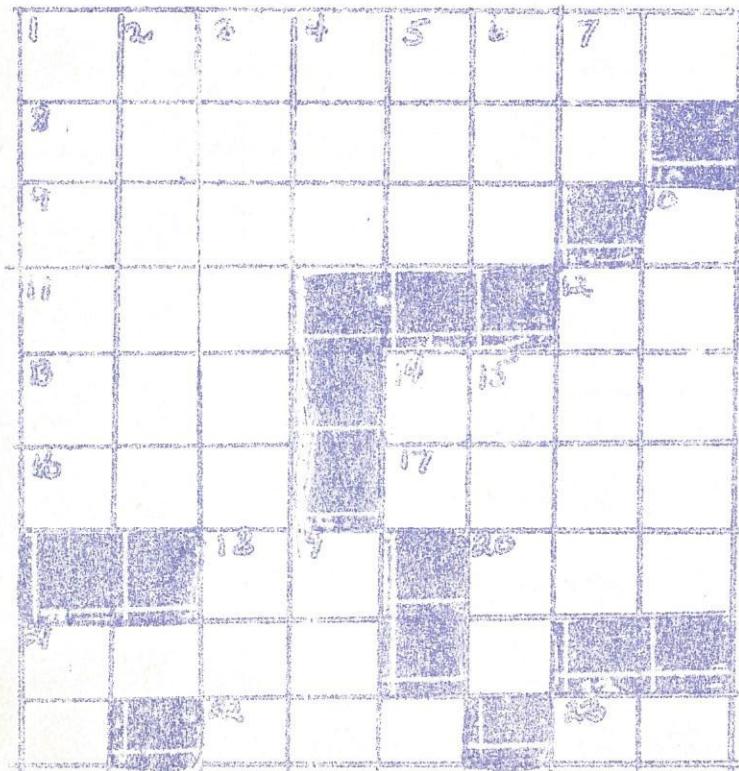
* * * * *

Et lite tillegg til Gospas Crucius feltsengoppfinnelse.

Oppfinneren gjør oppmerksom på at dersom man skulle falle forever, mens man har sengen på ryggen, så kan det oppstå visse problemer. Dette løses best ved at vedkommende er i bakhus. Da vil han alltid falle bakover, og det er jo da man har best bruk for feltsengen.

En annen ting er at dersom ambulansen skulle dukke opp, slipper de å røpe til båre. De kommer praktisk talt til delket bord.

* * * * *



Lesninger må være redaksjonen i hende innen 1. juni 1970.
Det er ikke oppaatt premier denne gang p.s.a. den svake oppslutningen forrige gang. (ingen innsendte lesninger) Viser det tegn til bedring denne gang, blir det muligens sett opp premie neste gang. Takk.

KRYSSORDOPPGAVE.

Vennrett:

1. Øy i Middelhavet.
2. Klesplagg
9.ingen kvinne er som deg.
11. Den Norske Opera.
12. Ikke inn.
13. Innenriksdepartementets Allsanggruppe.
14. Kratid.
16. Norsk Suppekoker Compagni.
17. Pikenavn.
18. Konjunksjon.
20. Merke.
21. Metall.
22. Arbeiderpartiets organisasjonskomite.
23. 3-14.

LODDRETT:

1. Fisk.
2. Frukt.
3. Drink.
4. Halto.
5. ... Fleming.
6. Kalle A...
7. Inderøy Kommunistparti.
10. Wang.
14. Harry Lobismostoko.
15. Johan.....
19. På sigarettek.



"DEN RØDE STJERNE"

sovnet muligens stille
inn dersom ikke stoffsituasjonen
bedret seg radikalt, kun 2 rådneder
gammek (synd og skam)

For familien:
Einar & Arne
sant 1 eller 2
journalister.

ALLE HAR VEL SETT ANNONSEN PÅ FOREGÅENDE SIDE. Ja, dette er hva som vil hende dersom vi ikke får inn mer stoff, enn hva vi har gjort hittil. Det er rett og slett en skam! Her har vi over 30 mennesker ombord i båten, og bare 3 - 4 stykker er i stand til å skrive noen små stykker til avisen. Skrev dere ikke stil på folkeskolen? Man skulle ikke tro det. Nei, nå får dere jaggu se til å få ut fingrene og sette i gang. La oss få inn så mye stoff at avisen blir på 15 - 20 sider. På forhånd takk.

Så var det sporten!

Vi har nå rasket sammen ca 7000 poeng i kulestøt, men da var båten i sjøen, så det var ikke så lett å komme seg iland. Er hele skuta totalt blottet for idrettsinteresse? Er det eneste dere tenker på når båten kommer under land, å komme seg hurtigst mulig på første og beste sjappe? Ja, man kan begynne å lure. Ta dere selv i nakken og prov å gå litt inn for idretten. Ingen har vondt av det. Det er ingen sak å score 30 - 40 000 poeng, dersom alle går inn for det, så la oss se litt mer interesse heretter. Bare i kule kan vi gracie 10 000 poeng dersom alle deltar. Kula veier ikke mer enn litt over 7 kg, og den som ikke greier å løfte den har heller ingenting ombord i et skip å gjøre.

SÅ gjenstår det bare å takke for denne gang.
Til de som skal mestrere av sier vi god tur hjem
og til nye mannskaper: velkommen ombord.

